

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/361/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

202/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. november 29-én előterjesztett **panaszát** a 2011. július 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – az E. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2010. november 29-én, majd 2011. január 4-én elektronikus úton terjesztette elő – 2011. február 11-én aláírásával megerősített – panaszbeadványát, amelyben előadta, hogy rendőri intézkedés és tájékoztatás nyújtás elmulasztása miatt nyújtotta be panaszát a Testülethez. A panaszos előadta azt is, hogy szabálysértési eljárás is indult az eset kapcsán.

I.

1) A panaszos ismertette a panasza alapjául szolgáló eseményt, miszerint a család személygépkocsija 2010. május 30-án elromlott, ezért megállásra kényszerült egy megállni tilos tábla után, mivel a gépkocsi motorja leállt. A panaszos férje a kocsival félreállt és segítségért indult fiával, amíg a panaszos a gépkocsinál maradt. Nem

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

sokkal ezután a gépkocsinál két rendőr megállt, szó nélkül fotókat kezdtek készíteni az autóról, majd eltávoztak. Ezután a panaszos férje 2010. június 21-ei keltezéssel a Vas Megyei Rendőr-főkapitányságtól felszólítást kapott arra, hogy fizessen be 30 000 Ft bírságot. A panaszbeadvány szerint a panaszos férje megfellebbezte a rendőr-főkapitányság határozatát, azonban elkésztettségére hivatkozással érdemben nem vizsgálták meg azt.

A panaszbeadvány szerint miután a panaszos férje a lerobbant autóhoz visszaérkezett, eltolták az autót, amelyet „nyilván” a térfelügyelő kamera rögzített, ugyanis a panaszos azt feltételezte, hogy megállást is látniuk kellett, mivel azt követően egy percen belül a helyszínen voltak.

2) A panaszos a Testület által megküldött levélre – amelyben a Testület kérte a panasz aláírással történő megerősítését, pontosítását és kiegészítését – 2011. február 11-én fax útján küldte meg válaszát, amelyben önállóan fogalmazta meg kifogásait az ügyben.

A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínre érkező rendőrök „szó nélkül” kezdtek fényképezni a gépkocsit, holott látták, hogy a panaszos a kocsiban ül. Az intézkedő rendőrök meg sem próbáltak kommunikálni a panaszossal.

Miután a panaszos kiszállt a gépkocsiból, a rendőrök nem voltak hajlandóak végig hallgatni őt, és, ahogy befejezték a fényképezést, minden tájékoztatás nélkül elmentek.

A panaszos előadta, hogy a rendőrök nem tudhatták, hogy nem ő a gépkocsi tulajdonosa vagy sofőrje. A panaszost nem igazoltatták, nem ajánlottak fel helyszíni bírságot, nem segítettek a gépkocsit olyan helyre tolni, ahol szabályosan állhatott volna a segítség megérkezéséig.

A panaszos hangsúlyozta, hogy megállásukkal nem zavartak „senkit”, az útszakasz, ahol meg kellett állniuk, megítélése szerint elegendő szélességgel rendelkezik.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Az intézkedésben részt vevő r. törzsszászlós 2010. december 27-én kelt jelentésében arról számolt be, hogy a fényképfelvétel megtekintése után sem emlékszik a 2010. május 30-án történt intézkedésre. Azzal kapcsolatosan sem tudott nyilatkozni, hogy ő vagy r. törzsrőrmester kolleganője készítette a felvételt a gépkocsiról. A r. törzsszászlós előadta jelentésében, hogy abban viszont biztos, hogy ha a helyszínen tartózkodó

gépkocsivezető, vagy más, a személygépkocsiban tartózkodó személy szolt volna arról, hogy műszaki hiba miatt várakozik szabálytalan helyen a kocsi, abban az esetben nem készítették volna felvételt, mint ahogy korábban arra több esetben is volt példa. A r. törzszászlós felidézett egy korábbi esetet, amikor elfogyott üzemanyag miatt várakozott szabálytalanul egy gépkocsi, és mikor azt a sofőr közölte, a r. törzszászlós eltekintett a felvételkészítéstől.

A r. törzszászlós megítélése szerint az intézkedés alatt olyan esemény nem történt, ami miatt „emlékezetes” maradt volna számára, azaz nem történt olyan, hogy bárki is jelezte volna azt, hogy műszaki hibás a szabálytalanul várakozó jármű. A jelentésében arról számolt be a r. törzszászlós, hogy olyan nem történt, hogy a hölgy említést tett volna a műszaki hibára, és olyan sem, hogy annak ellenére nem hallgatták meg őt, sőt a felvétel készítés mellett döntöttek.

Hozzátette továbbá a r. törzszászlós, „amennyiben úgy történt, ahogyan a hölgy állítja, akkor miután visszaért a helyszínre a gépkocsivezető, és közölte vele a rendőri intézkedést, akkor miért nem jöttek be a Rendőrkapitányságra panasszal élni a rendőri intézkedés ellen, vagy legalább miért nem telefonáltak be, hogy jogszerűtlenül intézkedtek velük szemben”.

2) Az intézkedésben részt vevő r. törzsőrmester 2010. december 27-én kelt jelentésében előadta, hogy a fényképfelvétel megtekintése után sem emlékszik a 2010. május 30-án történt intézkedésre. Azzal kapcsolatosan sem tudott nyilatkozni, hogy ő vagy r. törzszászlós kollegája készítette a felvételt a gépkocsiról.

Előadta továbbá jelentésében a r. törzsőrmester azt is, hogy amikor észlelték a szabálytalanul várakozó gépjárművet a gépkocsit végigjárták azért, hogy megállapítsák tartózkodik-e esetleg valaki abban, mivel közölni szeretnék volna a szabálysértés tényét. A gépkocsihoz érkezőre azt tapasztalták, hogy egy személy (nő) tartózkodik a gépkocsiban. A r. törzsőrmester megkérdezte a hölgyet, hogy hol tartózkodik a gépkocsi sofőrje, azonban az arra adott válasza nem emlékszik. Abban azonban biztos, hogy a panaszos nem közölte velük azt, hogy azért várakozik szabálytalanul, mert műszaki hibás a gépjármű. A jelentésében a r. törzsőrmester azt rögzítette, hogy biztos abban, hogy nem történt olyan, hogy a hölgy említést tett volna a műszaki hibára, és, hogy nem hallgatták meg őt r. törzszászlós kollegájával.

3) Az illetékes Rendőrkapitányság 2011. január 10. napján kelt jelentése szerint az intézkedő két rendőr nem emlékszik arra, hogy a panaszolt ügyben szereplő gépkocsinak az általuk foganatosított intézkedés alkalmával működött-e a mindkét oldali első-hátsó irányjelzője műszaki hibára utalva.

4) Az illetékes Rendőrkapitányság 2011. március 22-én kelt jelentése szerint az intézkedésben részt vevő r. törzszászlós telefonos meghallgatása során a panaszüggyel kapcsolatosan úgy nyilatkozott, hogy szolgálati fellépésüknek módja az előírásoknak megfelelően zajlott, a gépkocsiban tartózkodó panaszosnak a napszaknak megfelelően

köszöntek, nevüket, szolgálati helyüket megjelölték és az azonosító számukat is megadták. Közölték a panaszossal az intézkedés okát és azt, hogy felvételt készítenek a szabálysértésről. A panaszos nem sérelmezte az intézkedést, tulajdonképpen nem is közölt velük semmit, műszaki hibára sem hivatkozott.

A panaszosnak nem nyújtottak semmilyen segítséget az intézkedő rendőrök, mivel ő nem is kért segítséget és nem is említett semmiféle problémát.

Az intézkedés alkalmával nem tájékoztatták a jelenlevő hölgyet nyomatékosan a panasztétel lehetőségéről, az intézkedő rendőrök nem tartották azt szükségesnek, mivel a rendőri intézkedést nem sérelmezte a helyszínen.

5) Az illetékes Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a Testület kérdéseire az ügyben készült jelentésekből nyújtott tájékoztatást, amelynek tartalma megegyezik a fent ismertetett dokumentumokkal, a következő kiegészítéssel.

A Testület azon kérdésére, hogy fogatosítottak-e bármilyen intézkedést a fellépő rendőrök, és amennyiben igen mi volt a konkrét intézkedés és mi volt annak az indoka és célja, megállapítást nyert, hogy az 1/1975. (II. 15.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 15. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt jelzőtábla („megállni tilos”) utasítása ellenére várakozott a panaszos férje gépjárművével 2010. május 30-án 10 óra 53 perc körüli időben E. helyiségben az I. utcában. A szabálysértés elkövetése miatt az illetékességgel rendelkező Vas Megyei Rendőr-főkapitányság Közigazgatási Hatósági Osztályán közigazgatási eljárást kezdeményeztek.

6) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az intézkedésről készített két fényképfelvételt. A fényképeken látható felvételek készítés pontos időpontja és helyszíne. Az egyik fekete fehér kép jobb oldalán egy gépkocsi hátulsó oldala lett rögzítve. Látható, hogy a gépjármű – amelynek rendszáma megegyezik a rendőrségi iratokban szereplő számmal – az úttest jobb oldalán áll. A másik képen egy útjelző tábla került rögzítésre, amelynek jelzése a kép minősége miatt nem beazonosítható.

III.

A panaszos beadványa kapcsán a Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy annak előterjesztésére határidőben került-e sor. A Testület ezért a panaszos

igazolási kérelmének

tárgyában az alábbi döntést hozta:

A Testület eljárását az a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 93. § (1) bekezdése értelmében a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz

előterjesztője az öt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A konkrét esetben a hivatkozott törvényhely első fordulata alkalmazásának volt helye, hiszen megállapítható, hogy a panaszos a sérelmeit már a rendőri intézkedés alkalmával, azzal egy időben felismerte. Ez azt jelenti, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló nyolcnapos határidőt az intézkedés napjától kellett számítani. A sérelmezett esemény 2010. május 30-án történt, tehát a nyolcnapos határidő június 7-én járt le.

Tekintettel arra, hogy a panaszos elmulasztotta a panasz előterjesztésére nyitva álló nyolc napos határidőt, a Testületnek vizsgálnia kellett, hogy önhibáján kívül nyújtotta-e be késedelmesen a panaszt.

A Testület a panaszjog érvényesülését garanciális jellegűnek tekinti, ezért töretlen gyakorlata szerint határidőben érkezettként kezeli azokat a beadványokat, amelyeket azért terjesztettek elő késedelmesen, mert az eljáró rendőrök nem tájékoztatták az intézkedés alá vontakat panaszjukról.

Jelen ügyben a panaszos beadványában azt adta elő, hogy az intézkedő rendőrök a gépkocsinál „szó nélkül” elkezdtek felvételeket készíteni, és ugyanígy, „szó nélkül”, azaz minden tájékoztatás nélkül távoztak onnan. A rendőrség a Testület megkeresésére azt az egyértelmű tájékoztatást nyújtotta, hogy az intézkedő rendőrök nem tájékoztatták a panaszost nyomatékosan a panasztétel lehetőségéről, azt nem tartották szükségesnek, mivel a rendőri intézkedést nem sérelmezte a helyszínen.

Megállapítható tehát, hogy az intézkedő rendőrök nem tettek eleget az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek és nem oktatták ki a panaszost a panasztétel lehetőségéről, ezért pedig az igazolási kérelemnek a Testület helyt adott, és a beadványt határidőben érkezettként befogadta, és érdemben vizsgálni kezdte.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette a panaszossal szembeni intézkedés jogszerűségét, azt, hogy történt-e rendőri mulasztás a panaszolt eset kapcsán.

Az eljárás során a Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

A panaszos előadta, hogy családja gépkocsija lerobbant, amiért olyan helyen kényszerültek megállásra, ahol megállni tilos tábla került kihelyezésre. Ezt követően a

panaszos férje és gyermekük elment segítségért, a panaszos viszont a gépkocsinál maradt. Amíg a panaszos várakozott a gépkocsinál két rendőr jelent meg, akik minden tájékoztatás és „szó nélkül” fényképezni kezdték a gépkocsit, holott látták, hogy a panaszos a kocsiban ül. A panaszos előadta, hogy az intézkedő rendőrök meg sem próbáltak kommunikálni vele, és miután kiszállt a gépkocsiból, akkor sem hallgatták végig őt. A felvételkészítés befejezését követően minden tájékoztatás nélkül mentek el a rendőrök.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy fennállt-e a rendőrök intézkedési kötelezettsége, valamint, hogy jogszerűen jártak-e el akkor, amikor egy esetleges szabálysértést fényképfelvétellel rögzítették.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdésének első mondata kimondja, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. §-ának (1) bekezdése ezt tovább részletezve úgy rendelkezik, hogy bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdése felhatalmazást nyújt arra, hogy a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt (a továbbiakban: felvétel) készíthet.

A KRESZ 15. § (1) bekezdése tartalmazza a járművek megállását vagy várakozását tiltó jelzőtáblákra vonatkozó előírásokat. A jogszabályhely a) pontja szerint a „Megállni tilos” tábla azt jelzi, hogy – a forgalmi vagy műszaki okból szükséges megállást kivéve – megállni, valamint várakozni tilos.

Az intézkedő rendőrök azt tapasztalták, hogy egy gépkocsi tilos helyen várakozik, ezért a szabálytalan helyen várakozó gépkocsiról fényképfelvételeket készítettek. Azon tény, hogy a panaszos sem cáfolta, hogy a gépkocsi szabálytalan helyen várakozott. A panaszbeadvány szerint ugyanis akkor kényszerült a panaszos és családja a megállni tilos jelzésű tábla után, hogy a gépkocsijuk műszaki hiba miatt megállt. A rendőri állítás szerint a panaszos nem tájékoztatta őket a gépkocsi műszaki hibás voltáról, ezért szabálytalan várakozást rögzítették.

A rendőri intézkedés kezdeményezése szempontjából annak van jelentősége, hogy a fennállt-e az intézkedés kezdeményezésekor annak a gyanúja, hogy a panaszos megsértheti a fenti KRESZ szabályt. A Testület megítélése szerint – anélkül, hogy a szabálysértés elkövetése tárgyában állást foglalna – a foganatosított intézkedéshez

szükséges gyanú már azáltal fennállt, hogy a gépkocsi megállni tilos jelzőtábla után várakozott. **Ezért a Testület megállapította, hogy a tárgyi gépkocsiról történő felvételt készítés szabálysértés gyanújának észlelésekor indokolt és jogszerű volt, azzal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz joga.**

2) Ezt követően annak tisztázását kísérelte meg a Testület, hogy az intézkedő rendőrök eleget tettek-e az Rtv. 2. § (1), 20. § (2) és a 24. § (1) bekezdésekben előírt kötelezettségeknek.

a) A szolgálati fellépésre vonatkozó előírásokat mind az Rtv., mind pedig a Szolgálati Szabályzat tartalmazza. Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt, minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. Az Rtv. idézett rendelkezéseit a Szolgálati Szabályzat 4. §-a egészíti ki. A 4. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg.

A fent idézett jogszabályhelyek tehát kötelezettségként írják elő a rendőrök részére – egyebek mellett – azt, hogy az intézkedés tényét és célját közöljék az intézkedés alá vont személlyel, amelyet főszabályként az intézkedés kezdetekor kell megtenni, vagy azt követően, amennyiben az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti.

A rendőri tájékoztatás szerint a panaszossal szemben a jogszabályi előírásoknak megfelelően kezdtek intézkedni, így közölték vele az intézkedés okát és azt, hogy felvételt készítenek a szabálysértésről. Az intézkedő r. törzsőrmester jelentésében azt is rögzítette, hogy amikor azt tapasztalták, hogy egy gépkocsi az út szélén szabálytalanul várakozik, először végigjárták a gépkocsit annak érdekében, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy tartózkodik-e valaki a gépkocsiban, mivel közölni szeretnék volna a szabálysértés tényét. A r. törzsőrmester megkérdezte a hölgyet, hogy hol tartózkodik a gépkocsi sofőrje, azonban panaszos arra adott válaszára nem emlékezett.

b) A panaszos előadta továbbá, hogy őt nem hallgatták meg, illetőleg a felvételt készítést követően a helyszínről minden tájékoztatás nélkül mentek el a rendőrök. A Testület ezért vizsgálta az intézkedő rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét és a felvilágosítás nyújtási feladatát az Rtv. 2. § (1) bekezdés és a 24. § (1) bekezdésében foglaltak alapján.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése értelmében pedig „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”. Az idézett rendelkezések értelmében a rendőrséget felvilágosítás-adási és segítségnyújtási kötelezettség terheli, amely kötelezettségek a rendőrség alapfunkciója, és az állampolgárok szubjektív biztonságérzete szempontjából fontos.

A Testület jelen állásfoglalásában is utal azon álláspontjára – amelyre egyébként már több, így például az 512/2010. (XII. 15.) számú állásfoglalásában is rámutatott –, hogy az intézkedő rendőröktől általában elvárható, hogy az állampolgárok számára felvilágosítást tudjanak adni intézkedéseik jogszabályi háttéréről. Az Alkotmány 2. §-ában foglalt jogállamiság elvének egyik elemi követelménye ugyanis, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsék ki tevékenységüket [56/1991. (XI. 8.) AB határozat].

A rendőri jelentések arról számoltak be, hogy a panaszos nem tett említést a tilosban várakozás indokáról, azaz arról, hogy a gépkocsi műszaki hibás. Az intézkedő r. törzssászlós jelentésében kitért arra, amennyiben a panaszos jelezte volna a műszaki hiba tényét, abban az esetben nem készítették volna felvételt, mint ahogy korábban arra több esetben is volt példa. Mindkét intézkedő rendőr egybehangzóan úgy nyilatkozott, hogy nem történt olyan, hogy a panaszos említést tett volna a műszaki hibáról, annak ellenére őt mégsem hallgatták meg. Az is rögzítésre került, hogy a panaszost arról tájékoztatták, hogy a felvételek készítését a szabálysértés elkövetése indokolja. Az intézkedő r. törzssászlós azt jelentette továbbá, hogy a panaszosnak segítséget nem nyújtottak, mivel ő nem is kért segítséget és nem is említett semmiféle problémát.

A rendelkezésre álló, egymással szemben álló adatok között az ellentétet a rendelkezésre álló bizonyítási eszközökkel feloldani nem tudta a Testület, ezért nem volt megállapítható az, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv. 2. § (1) bekezdése, a 20. § (2) bekezdése (intézkedés okának és céljának közlése) és a 24. §-ának (1) bekezdése (felvilágosítás-adás és segítségnyújtás) szerinti kötelezettségüknek eleget tettek-e vagy sem, ezért a panaszos Alkotmány 2. §-ából levezethető tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy jogszerűen járt el a két intézkedő rendőr akkor, amikor az intézkedés mellett döntött, ugyanakkor nem volt megállapítható a bizonyítékok feloldhatatlanságára figyelemmel a

tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a felvilágosítás-adás és segítségnyújtás kérdések tisztázása során. Ennek megfelelően a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint, a panasz intézkedést foganatosító rendőri szerv vezetőjének történő áttételéről döntött.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
elnök,
előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET